

Να ήμouνα πάλι εκεί.....

Πολλές φορές που το κορμί η κούραση τσακίζει ,
να ξαποστάσω κάθομαι μόνος σε μια γωνιά ,
τότε η σκέψη μου πετά και στα παλιά γυρίζει
σ' ένα σπιτάκ' εξοχικό με μια κληματαριά .

Κει πέρασα τα πιο γλυκά, τα παιδικά μου χρόνια,
Τρελόπαιζα χαρούμενα γεμάτος ξενοιασιά
Σαν αίλουρος σκαρφάλωνα πας της συκιάς τα κλώνια,
τα ξόβεργά μου στήνοντας για νά'πιανα πουλιά .

Στη στέρνα πού'τρεχε νερό φρέσκο και παγωμένο ,
όταν οι ζέστες μ' έπιαναν, έτρεχα μονομιás
και σαν παπί εβούταγα κι ας ήμouνα ντυμένο,
κι ύστερ' απ' τη Μάνα μου έτρωγα της.....χρονιάς.... !

Σ' ένα ντιβάνι στην αυλή τα βράδια ξαπλωμένος,
όλα τα άστρα μέτραγα, πού' ταν στον ουρανό ,
μ' αλίμονο, κάθε φορά έβγαινα μπερδεμένος.
Πόσα , αλήθεια , ήτανε δεν μπόραγα να πω !

Τη νύχτα είχα συντροφιά το κούκο που λαλούσε
το πένθιμο τραγούδι του ψελν' από μια ελιά
και η αυγή σαν έφτανε , αυτό που με ξυπνούσε,
ήταν τα κελαηδίσματα απ' τα μικρά πουλιά .

Πως το Παράδεισο αυτόν μπορώ να λησμονήσω,
και όποια άλλη ξένοιαστος είχα εκεί ζωή ;
Πάντα θα ονειρεύομαι κοντά του να γυρίσω !
Έστω , και σ' ένα όνειρο νά'μαι πάλι εκεί !!

_

Θ.Σ.Μ.-Αθήνα.-11/05/2010